

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

MUDr. J. I., narozen X
bytem X
zastoupený JUDr. Tomášem Doležalem, advokátem
se sídlem nám. Republiky 679/5, Opava

proti
žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy,
se sídlem Mariánské nám. 2/2, Praha 1

za účasti:

1) Ch. K., narozen Y
bytem X

2) P. S., narozen Z,
bytem X

advokátkou

oba zastoupeni JUDr. Monikou Zoulovou, LL.M.,
se sídlem Podolská 103/126, Praha 4

3) CETIN a.s., se sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 6. 2023, č.j. MHMP 1253240/2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

- 1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Magistrátu hlavního města Prahy, kterým bylo změněno rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odboru stavebního ze dne 14. 10. 2021, č.j. p4/407551/21/OST/LUKO, o změně stavby před dokončením – rodinného domu č.p. A v k.ú. X na pozemcích p.č. XA a XB v k.ú. X v X – X při ulici X.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

- 2. V žalobě žalobce především namítal, že stavební záměr je v rozporu s územním plánem
- 3. Napadené rozhodnutí sice odkazuje na závazné stanovisko Ministerstva pro místní rozvoj, jímž je stavební záměr označen jako přípustný, tedy v souladu též s platným Územním plánem sídelního útvaru hl. m. Prahy. Žalobce však toto závazné stanovisko považuje za nezákonné pro nesprávná skutková zjištění a pro nesprávné posouzení skutkových a právních otázek.
- 4. Podle územního plánu je v ploše stavebního záměru možné pouze „zachování, dotvoření a rehabilitace stávající urbanistické struktury bez možnosti další rozsáhlé stavební činnosti“. Dotčený orgán daný stavební záměr pod pojem „rozsáhlá stavební činnost“ nezařadil, když stavební záměr posuzoval ze dvou měřítek: i) z pohledu výšky stavby ve srovnání s okolím a ii) z pohledu míry zastavění pozemku ve srovnání s okolím.
- 5. Pokud jde o posouzení pohledu výšky stavebního záměru ve srovnání s okolím, dotčený orgán se dopustil nesprávných skutkových zjištění a nesprávného skutkového a právního posouzení věci, které vedou k nezákonnosti tohoto závazného stanoviska.
- 6. Podle dotčeného orgánu výška posuzovaného stavebního záměru nepřesahuje výškovou hladinu v okolí. Ke srovnání bylo v závazném stanovisku dle názoru žalobce nesprávně a nezákonně použito srovnání výšky též dvou bytových domů na pozemcích p.č. V a p.č. W (vše k.ú. X), které jsou skutečně vyšší než rodinné domy v rámci tohoto bloku. Podle názoru žalobce však dotčený orgán měl porovnávat pouze výšky staveb rodinných domů (staveb pro individuální bydlení) v daném bloku ulice D., tj. pěti rodinných domů č.p. B, C

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

(dům ve vlastnictví žalobce), A (posuzovaný stavební záměr), E a F. Zatímco kromě posuzovaného stavebního záměru čtyři další domy v tomto bloku na ulici D. mají přibližně stejnou výškovou hladinu 9,5 m, posuzovaný stavební záměr má mít výšku 12,8 m (viz str. 4 závazného stanoviska), tj. o více než 3 metry více.

7. Žalobce má tedy za to, že nelze srovnávat výšky rodinných domů a výšky bytových domů, neboť se jedná o stavby s odlišným způsobem využití, a jako okolní zástavbu je třeba brát zástavbu pěti rodinných domů v jedné linii na ulici D. Závěr, že výška stavebního záměru se nevymyká okolní zástavbě, je nesprávný a nezákonný a v důsledku toho je nezákonný závěr, že je stavební záměr v souladu s územním plánem.
8. V další námitce žalobce namítl nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nesrozumitelnost a nedostatek odůvodnění.
9. Konkrétně žalobce identifikoval tři jednotlivé dílčí nepřezkoumatelnosti, které v souhrnu znamenají nezákonné rozhodnutí.
10. Předně v napadeném rozhodnutí (na str. 6) je uvedeno k odvolací námitce žalobce, že koordinační situační výkres z projektové dokumentace skutečně je nedostatečný ve vztahu k odvolací námitce, že panují nejasnosti v zastavěné ploše záměru, když tento údaj má dopad při posuzování např. souladu s územním plánem, jak bylo uvedeno v předchozím žalobním bodě.
11. Přesto bez dalšího odůvodnění je tato námitka žalovaným zamítnuta, ač na str. 6 rozhodnutí žalovaný uvádí hned tři různé údaje o zastavěné ploše záměru z různých částí posuzované projektové dokumentace. To žalobce považuje za zcela nesrozumitelné vypořádání jeho odvolací námítky, kdy sice žalovaný dospívá k záměru, že koordinační situační výkres považuje za nedostatečný, avšak bez žádného dalšího odůvodnění odvolací námitku žalobce zamítá. Žalobce má za to, že v tomto ohledu byla projektová dokumentace neúplná a obsahovala nesprávné údaje.
12. Dále žalobce namítl, že přestože napadené rozhodnutí mění rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, byla v něm bez odůvodnění vypuštěna podmínka ve stanovisku hygienické stanice, aby ke kolaudaci byly předloženy doklady o splnění hlukových limitů na provoz ventilátoru a kotelny. Nesplnění hlukových limitů přitom může evidentně zasahovat do kvality prostředí žalobce, jehož nemovitost bezprostředně sousedí se stavbou. Jelikož tato změna byla učiněna až v napadeném rozhodnutí, nemohl v předchozím řízení proti ní žalobce ničeho namítat, a tak poprvé tak může učinit v žalobě.
13. Konečně žalobce uvedl, že byť rozhodnutí žalovaného nahrazuje (mění) předchozí rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, není v něm vůbec odůvodněn závěr, že stavební záměr nadále splňuje všechny stavebněprávní předpisy. Není zde tedy nijak odůvodněno, že stavba plní kritéria stanovená v § 90 a § 115 stavebního zákona. V tomto ohledu je rozhodnutí zcela nepřezkoumatelné pro naprostý nedostatek důvodů.
14. V další žalobní námitce žalobce brojil proti nezákonnému vypořádání námítky na snížení kvality prostředí (zastíněním).
15. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zaměřil pouze na to, že normové hodnoty oslunění místností v domě žalobce budou splněny a vycházel z podkladů, k jejichž úplnosti žalobce od počátku řízení vznášel námitky. Pouhé splnění normových hodnot je nezbytné minimum, které ještě neznamená, že záměr neodporuje právnímu předpisu. Rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu - na kterou od samotného počátku řízení žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

opakovaně upozorňoval - ovšem uvádí, že kromě normových hodnot musí být posouzen rozdíl mezi stávajícím stavem a budoucím stavem a rapidní snížení tohoto oslunění může být porušením zákona, i když normové limity budou zachovány.

16. Pojem pohoda bydlení a jeho ekvivalentu kvalita prostředí upřesnil Nejvyšší správní soud ve svém pozdějším rozsudku ze dne 1.11.2012, č.j. 8 As 27/2016-113 publikovaném pod č. 2776/2013 Sb. NSS tak, že mezi jednotlivé činitele ovlivňující pohodu bydlení (kvalitu prostředí) náleží také míra oslunění a osvětlení, protože i taková složka se na pohodě bydlení podílí. Podle žalobce tedy integrální součástí posouzení míry oslunění je též posuzování toho, zda je zachována pohoda bydlení. Tedy i kdyby nebyly limitní hodnoty dle relevantních technických norem překročeny, ještě to nemusí nutně znamenat, že zjištěná hladina zatížení způsobená umístěvanou stavbou také splňuje požadavek na pohodu bydlení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4.3.2009, č.j. 6 As 38/2008-123).
17. 20. Z podkladů napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda nedojde nad míru přiměřenou poměrům a v rozporu se zachováním pohody bydlení ke snížení míry oslunění a osvětlení obytných místností domu žalobce. Žadatelé (osoby zúčastněné na řízení) k dokumentaci sice doložili studii zastínění č. 2016-021970-Vi od Ing. V. Z., Ph.D., avšak tato studie neporovnává současný stav a navrhovaný stav, a tak jsou její závěry neurčité, tím spíše, když činitel denní osvětlenosti u místnosti C1 má po realizaci stavebního záměru činit 32,0 %, což je samotná minimální hranice normové hodnoty činitele denní osvětlenosti (bod 4.2 studie). Bez porovnání současného stavu a zamýšleného budoucího stavu je výsledek této hodnoty nejasný. Na základě takového podkladu nemohla být v řízení spolehlivě vyvrácena námitka žalobce vznášena od samotného počátku řízení.
18. Kromě toho žalobce v této souvislosti podotýká, že v řízení navrhl provedení důkazu, kdy žádal stavební úřad, aby zadal studii zastínění domu žalobce zamýšleným stavebním záměrem, který též porovnává současný a zamýšlený stav. S tímto důkazním návrhem se ani prvostupňový správní orgán ani žalovaný žádným způsobem nevypořádaly, tedy se jedná o tzv. opomenutý důkaz.
19. Žalobce proto navrhl, aby soud zrušil jak rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru stavebního řádu ze dne 20. 6. 2023, tak i rozhodnutí Úřadu městské části Praha 4, odboru stavebního ze dne 14.10.2021, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
20. Žalovaný ve vyjádření k žalobě především uvedl, že napadeným rozhodnutím nebyla povolena stavba jako celek, ale že toto řešilo změnu územního rozhodnutí a změnu stavby před jejím dokončením. Dotčený orgán se tak vyjadřoval právě k těmto změnám již povolené stavby.
21. Změna půdorysných rozměrů tak souvisí se zateplením stavby, nejedná se tedy o přístavbu podle ust. § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona a z toho důvodu se v řízení neposuzuje.
22. Pokud jde o posouzení výškové přípustnosti záměru z hlediska splnění požadavků Pražských stavebních předpisů, není v kompetenci orgánu územního plánování, nýbrž stavebního úřadu. Odvolací správní orgán jako obecný stavební úřad výškovou přípustnost posoudil tak, že změna nejvyššího podlaží spočívá v odstranění již pravomocně povoleného podlaží zastřešeného šikmou střechou a jeho nahrazení novým podlažím zastřešeného plochou střechou. Tuto změnu lze označit za nástavbu podle § 2 odst. 5 písm. a)

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

stavebního zákona, avšak jen v rozsahu zvýšení výškové úrovně stavby podél říms, jejichž výšková úroveň se zvýší z přibližně + 9,3 m na + 9,6 m (nejvýše 12,8 m od terénu).

23. Předchozími rozhodnutími pravomocně povolený záměr spadá do výškové hladiny IV: 9 m – 16 m, stejně jako navržený záměr. Regulovaná výška záměru podle § 27 Pražských stavebních předpisů se liší o nižší desítky centimetrů. Ve stavebním bloku se nachází stavby v této hladině, podobně jako ve stavebních blocích okolních, jak vyplývá z odůvodnění závazného stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj a z veřejně přístupných mapových aplikací. Výškovou přípustnost nelze určovat pouze podle části bloku, je třeba vzít v úvahu území větší než stavební blok.
24. V heterogenní zástavbě obsahující rodinné domy, další stavby pro bydlení podle § 2 písm. u) PSP a bytové domy posuzuje odvolací správní orgán výškovou přípustnost všech těchto staveb pro bydlení společně. Žalovaný trval na tom, že provedením záměru se zařazení stavby do výškové hladiny nemění a výška záměru se mění o desítky centimetrů.
25. Pokud jde o koordinační výkres, ten podle žalovaného je sice z části nedostatečný, avšak stále byl dostatečný k vypořádání námitky tak, jak byla uplatněna v odvolání, a to k zastavěnosti pozemku. Stavba byla dodatečně povolena rozhodnutím ze dne 13.6.2017, č.j. P4/020715/17/OST/LUKO, toto rozhodnutí bylo potvrzeno žalovaným rozhodnutím ze dne 1.7.2021, č.j. MHMP 901920/2017. Koordinační situace vycházela z dodatečného povolení. Napadené rozhodnutí již neřeší dodatečné povolení na stavbu jako takovou (ta již byla povolena), avšak řeší změnu stavby před jejím dokončením. V rámci zastavěnosti pozemku je tak řešeno pouze zateplení této stavby. Zateplení je stavební úpravou a nikoliv přístavbou a jako přístavba se tedy neposuzuje.
26. Skutečnost, že zateplením dojde ke zvýšení zastavěné plochy, nevyvolá potřebu odejmutí části pozemku ze zemědělského půdního fondu a ani nevyvolá potřebu řešení nakládání se srážkovými vodami.
27. Nepravdivá je námitka, že v rozhodnutí byla vypuštěna podmínka ve stanovisku hygienické stanice, aby ke kolaudaci byly předloženy doklady o splnění hlukových limitů na provoz ventilátoru a kotelny. Naopak, tato podmínka je předmětem napadeného rozhodnutí žalovaného, a to na str. 4.
28. Pokud jde o tvrzenou absenci závěru, že záměr splňuje všechny stavebněprávní předpisy, žalovaný poukázal na to, že řízení před stavebním úřadem a před odvolacím správním orgánem tvoří jeden celek. Stavební úřad I. stupně chybně sestavil výrok, takže jediným důvodem pro vrácení napadeného rozhodnutí do první instance by tak bylo pouze přepsání výroku, proto žalovaný sám výrok změnil. Projektová dokumentace nebyla v rámci odvolacího řízení doplňována ani měněna. Stavební úřad předloženou projektovou dokumentaci posoudil jako celek, stavba byla posouzena z hlediska kritérií stanovených v ust. § 90 až 115 stavebního zákona.
29. K námitce žalobce, že stavební záměr sníží kvalitu prostředí tím, že bude nadměrně stínit domu žalobce, žalovaný připomněl, že předmětným záměrem je změna stavby spočívající ve změně hmotového řešení nejvyššího podlaží. Tato změna spočívá v nahrazení podkroví (hřeben na výškové úrovni + 11,15 m, římsa + 9,3 m) podlažím s plochou střechou (výšková úroveň atiky + 9,6 m). Hmota nejvyššího podlaží se nepochybně zmenší, stejně jako jeho absolutní výška. Doložením studie zastínění splnil stavebník svou zákonnou povinnost. Žalovaný má za to, že původní, pravomocně povolená hmotově větší a celkově vyšší stavba by po svém zbudování nemohla v porovnání s nyní projednaným záměrem

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

poskytovat žalobci takový světelný komfort, který by mohl být nesrovnatelně větší než ten doložený studií zastínění.

30. Konečně žalovaný odmítl tvrzení žalobce o tom, že správní orgány se nevyjádřili k jeho důkaznímu návrhu spočívajícímu v tom, že stavební úřad měl zadat studii zastínění domu žalobce zamýšleným stavebním záměrem. Poukázal na to, že stavebník v rámci projektové dokumentace předložil studii osvětlení, z níž stavební úřad vycházel. Pokud s ní žalobce nesouhlasil, měl možnost si jinou studii zadat sám, což však neučinil.
31. S odkazem na tyto skutečnosti žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

32. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
33. O podané žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 soudního řádu správního bez nařízení jednání, když účastníci s takovým rozhodnutím věci souhlasili.
34. Žaloba není důvodná.
35. Soud především odmítl obecnou námitku žalobce, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.
36. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS). Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č. j. 2 Ads 33/2003-78, č. 523/2005 Sb. NSS) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003, č. j. 7 A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994, č. j. 6 A 63/93-22).
37. Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

38. Městský soud v Praze konstatuje, že napadené rozhodnutí výše uvedeným judikatorním kritériím vyhovuje, neboť je z něj jednoznačně zřejmé, proč žalovaný rozhodl uvedeným způsobem, o čem rozhodl, přičemž v odůvodnění rozhodnutí popsal důvody a skutkové okolnosti, které k jeho rozhodnutí vedly. Napadené rozhodnutí je přehledným způsobem rozčleněno, přičemž obsahuje shrnutí relevantní právní úpravy, ze které žalovaný při svém rozhodování vycházel a o níž se výrok rozhodnutí opírá.
39. Dále soud při svých úvahách vycházel ze skutečnosti, že napadeným rozhodnutím nebylo primárně rozhodováno ani o umístění zamýšlené stavby, ani jím nebyla zamýšlená stavba povolena, ale žalovaný – a před ním stavební úřad I. stupně – rozhodoval o žádosti stavebníků o změnu o stavby před jejím dokončením. V aktuální žalobě mohl tedy žalobce uplatnit jen takové námitky, které se bezprostředně týkají povolované změny stavby před dokončením, nikoliv však takové, jež by směřovaly proti původnímu stavebnímu záměru, resp. proti jeho povolení.
40. S přihlédnutím k těmto skutečnostem pak soud vypořádal jednotlivé žalobní námitky.
41. Za prvé, žalobce nesouhlasil se závěry závazného stanoviska Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 30.11.2022, č.j. MMR-76876/2022-81, vydané jako závazné stanovisko orgánu územního plánování vydaného dle § 96b stavebního zákona, přičemž nesouhlasil s tím, jak tento orgán posoudil stavební záměr z pohledu výšky stavby ve srovnání s okolím a z pohledu míry zastavění pozemku.
42. Pokud jde o posouzení výšky stavby ve vztahu k výškové hladině v okolí, soud má za to, že závazné stanovisko správně srovnává výšku záměru s širším okolím. V této věci lze odkázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu, například na rozsudek ze dne 8. 2. 2023, č. j. 3 As 247/2022-62, kde tento soud konstatoval, že *„urbanistickou strukturu je třeba hodnotit v rámci širšího okolí, nikoli pouze plochy, na níž má být stavební záměr umístěn.“*
43. Významnější pro posouzení této žalobní námitky je však skutečnost, že žalobce ji koncipuje jako námitku pro samotnému záměru stavby rodinného domu č.p. X na pozemcích p.č. XA a XB, vše v k.ú. X, v X při ulici X. Jak je však vyloženo výše, takový záměr není předmětem napadeného rozhodnutí, protože žalovaný rozhodoval pouze a právě ve věci žádosti o *změnu stavby před jejím dokončením*.
44. Jelikož součástí této změny je i změna 3. nadzemního podlaží s plochou střechou (místo původního podkrovní), mohl žalobce brojit právě proti této změně, tedy proti tomu, že bude znamenat zvýšení stavby nad výškovou hladinu v okolí. Mohl tedy namítat, že právě povolenou změnou stavby před dokončením dojde k nežádoucímu či nepřijatelnému překročení výškové hladiny okolní zástavby. To však předmětem žalobní námitky není.
45. Pokud žalobce nesouhlasil se stavebním záměrem jako celkem, od počátku, měl své výhrady uplatnit formou opravných prostředků ve správním řízení, případně formou žaloby podle soudního řádu správního, nikoliv však v rámci přezkumu rozhodnutí o změně stavby před dokončením.
46. Nadto má soud za to, že pokud jde o posouzení výšky stavby ve vztahu k výškové hladině v okolí, závazné stanovisko správně srovnává výšku záměru s širším okolím. V této věci lze odkázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu, například na rozsudek ze dne 8. 2. 2023, č. j. 3 As 247/2022-62, kde tento soud konstatoval, že *„urbanistickou strukturu je třeba hodnotit v rámci širšího okolí, nikoli pouze plochy, na níž má být stavební záměr umístěn.“*

47. Z obsahu správního spisu, jmenovitě ze situačního plánu, který je součástí Studie zastínění č. 2016-021970-Vi od Ing. V. Z., Ph.D., ze dne 22. 6. 2016 (strana 3 studie), je zřejmé, že záměr je umístěn v lokalitě, jejíž součástí jsou nejen rodinné domy v bloku ulice D., ale též bytové domy na pozemcích p.č. G a p.č. H (vše k.ú. X). Právě s ohledem na jejich těsné sousedství v ulici X není důvod pro to, aby byly při hodnocení výše záměru ve vztahu k výškové hladině v okolí opomenuty.
48. Za druhé, žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí, které na jednu stranu konstatuje nedostatečnost koordinálního situačního výkresu, ovšem současně zamítá odvolací námitku žalobce.
49. K tomu lze v plném rozsahu poukázat na to, co k věci uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, tedy že dostatečnost či nedostatečnost koordinálního situačního výkresu byla relevantní v rámci vypořádání právě konkrétní odvolací námítky ohledně zastavěnosti pozemku.
50. Ačkoliv koordinální výkres nezachycuje stavbu včetně zateplení, žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že *„Zateplení stavby je podle § 2 odst. 5 stavebního zákona stavební úpravou a nikoliv přístavbou, tedy se jako přístavba neposuzuje.“*
51. Soud shledává tento závěr žalovaného za naprosto srozumitelný a především věcně správný. Nedostatečnost koordinálního výkresu tu nebyla nijak relevantní, neboť absence zákresu zateplení neměla z hlediska norem stavebního zákona význam.
52. Za třetí, žalobce namítal, že v napadeném rozhodnutí absentuje podmínka ve stanovisku hygienické stanice, aby ke kolaudaci byly předloženy doklady o splnění hlukových limitů na provoz ventilátoru a kotelny.
53. Tato námitka je zjevně nedůvodná, neboť touto záležitostí se žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně zabýval na straně 4 tímto textem:
- „b) Bude splněna podmínka závazného stanoviska HS hl. m. Prahy ze dne 10.5.2017 pod č.j. HSHMP 18475/2017, sp. Zn. S-HSHMP 18475/2017/2:*
- Ke kolaudačnímu řízení bude předložen protokol o měření hladin hluku v chráněném vnitřním prostoru staveb, kterým bude prokázáno, že jsou dodrženy hygienické limity hladin hluku z provozu kotelny i ventilátoru.“*
54. Za čtvrté, žalobce namítal, že ačkoliv napadené rozhodnutí nahrazuje (mění) předchozí rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, není v něm vůbec odůvodněn závěr, že stavební záměr nadále splňuje všechny stavebněprávní předpisy.
55. Tato námitka je nedůvodná.
56. Soud konstatuje, že doktrína i judikatura správního práva procesního pokládá rozhodnutí vydané správním orgánem I. stupně a na ně navazující rozhodnutí odvolacího správního orgánu za jediný logický a významový celek.
57. V případě, kdy odvolací orgán rozhodnutí vydané v I. stupni neruší, zůstává toto rozhodnutí stále platné a účinné, a není tedy nutno, aby odvolací rozhodnutí opakovalo veškerou argumentaci uvedenou v jeho odůvodnění. Proto není na závadu, jestliže odvolací rozhodnutí obsahuje jen odůvodnění stran vypořádání odvolacích námitek, a v ostatním toliko odkáže na odůvodnění rozhodnutí I. stupně.

58. Totéž pak přiměřeně platí v případě, kdy je rozhodnutí vydané v I. stupni změněno jen zčásti: v té části, jež nebyla změnou dotčena, stále platí, a není tedy nutné, aby ohledně toho, čeho se tato nezměněná část týká, bylo v odvolacím rozhodnutí znovu obsáhle argumentováno.
59. Jelikož rozhodnutí vydané v I. stupni bylo žalovaným změněno pouze v textu výroku, jeho odůvodnění zůstalo zachováno. Nezbyvá tedy, než odkázat na text odůvodnění rozhodnutí stavebního úřadu Úřadu městské části Praha 4 ze dne 14. 10. 2021, jež obsahuje úvahy a závěry stran souladu záměru se stavebně právními předpisy.
60. Za páté, žalobce namítal nezákonné vypořádání námítky na snížení kvality prostředí zastíněním, s tím, že žalovaný se zaměřil pouze na to, že normové hodnoty oslunění místností v domě žalobce budou splněny a vycházel z podkladů, k jejichž úplnosti žalobce od počátku řízení vznášel námítky. Pouhé splnění normových hodnot je nezbytné minimum, které ještě neznamená, že záměr neodporuje právnímu předpisu a rapidní snížení tohoto oslunění může být porušením zákona, i když normové limity budou zachovány.
61. Žalovaný se s odvolací námítkou v této věci vypořádal na straně 10 svého rozhodnutí takto:
- „Jedním z podkladů rozhodnutí je Studie zastínění rodinného domu D. 34, P. přístavbou rodinného domu D. 36, P., zpracováno Ing. V. Z., Ph.D., ČKAIT 1201682, v období 09–12/2016, dále jen světelná studie. Předmětem studie je posouzení vlivu provedených úprav na zastínění rodinného domu D. 34 (ve vlastnictví odvolatele). Je posouzeno proslunění dle ČSN 73 4301 (též je uvedena vyhláška č. 268/2009 Sb., která není účinná na území hl. m. Prahy) a denní osvětlení dle ČSN 73 0580-1 a ČSN 73 0580-2 (plus uvedena též vyhláška).*
- Světelná studie prokazuje, že při umístění nástavby nastanou takové podmínky v území, při nichž budou nadále splněny normové hodnoty oslunění a denního osvětlení stavby ve vlastnictví odvolatele, tj. takové hodnoty, které vyhovují předmětným normám ČSN 73 0580, ČSN 73 0580-1 a ČSN 73 0850-2. Vstupní hodnoty světlené studie odpovídají skutečnosti.*
- Při splnění normových hodnot výše uvedených norem je prokázáno, že zásah do pohody bydlení (kvality prostředí) je navržen v takové míře, která je přiměřená poměrům v území panujícím, a to vzhledem ke skutečnosti, že záměr je umístován do zastavěného území urbanizované zástavby. Území se v současné době nevyznačuje takovými světelně technickými poměry, které by hodnotami vysoce převyšovaly hodnoty normové. Z toho důvodu lze konstatovat, že splnění normových hodnot z hlediska osvětlení a proslunění dokazuje zachování kvality prostředí a pohody bydlení.“*
62. Při přezkumu této argumentace žalovaného soud opět vycházel z toho, že napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto pouze a právě o změně stavby před jejím dokončením, přičemž tato změna spočívala „ve stavebních úpravách souvisejících s: provedením 3. částečně ustupujícího nadzemního podlaží s plochou střechou místo původního podkrovní, čímž vznikne z rodinného domu „stavba individuálního bydlení, odstraněním balkónů na jižní a severní fasádě stavby, provedením dispozičních změn jednotlivých podlaží stavby, změně tvaru, velikosti a umístění okenních otvorů v jednotlivých podlažích stavby, změně účelu užívání části 1. PP.“
63. Ze žalobní námítky není nijak zřejmé, která z požadovaných a schválených změn stavby by měla - či alespoň mohla - přinést tak zásadní změnu v záležitosti zastínění nemovitosti žalobce, zejména ve srovnání s původně schváleným záměrem.

64. Žalobce sice v souladu se závěry judikatury správních soudů poukazuje na to, že samotný soulad hodnot s technickými normami nemusí znamenat, že nedojde ke zhoršení pohody bydlení, ovšem kromě požadavku na srovnání současného a navrhovaného stavu netvrdí žádné skutečnosti, z nichž by nutnost takového srovnání vyplývala, případně jež by závěry Studie zastínění vyvracely či zpochybňovaly. Jeho námitka je v tomto směru pouze spekulativní, žalobce nepřišel s žádným vlastním skutkovým tvrzením, které by naznačovalo nesprávnost závěrů Studie a tedy nesprávnost zjištění skutkového stavu. Námitka tedy není důvodná.
65. Konečně, žalobce namítal, že správní orgány nevypořádaly jeho návrh na provedení důkazu tak, že by správní orgán sám zadat vyhotovení studie zastínění domu žalobce.
66. Pokud jde o postup žalovaného, nezbývá než konstatovat, že v odvolání žalobce ze dne 19. 10. 2021, ani v jeho doplnění ze dne 6. 12. 2021 není požadavek na takové doplnění dokazování obsažen. Odvolání rovněž neobsahuje žádné tvrzení v tom smyslu, že by požadavek na obstarání důkazu formou studie zastínění žalobce uplatnil již v řízení před orgánem I. stupně a ten jej nijak nevyřídil.
67. Žalovaný tedy nepochybil, jestliže nevypořádal důkazní návrh, jenž žalobce vůči němu nevznášel, a nijak se nevyjádřil k tomu, že by se takovým návrhem nezabýval ani správní orgán I. stupně, když taková námitka v odvolání uplatněna nebyla. Žalobní námitka o tzv. opomenutém důkazu tedy není důvodná.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

68. Městský soud v Praze tedy po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žádná z žalobních námitek nebyla uplatněna důvodně, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl. rozsudku.
69. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. srpna 2024

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.